

LUNDS
UNIVERSITET

Med jordens fördömda som måltavla

En postkolonial analys av USA:s användning av ekonomiska sanktioner

Julian Dannefjord

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG31
Termin: Höstterminen 2019
Handledare: Mattias Gunnemyr
Omfång: 11 730 ord

Abstract

I oktober 2014 antog Human Rights Council en resolution som fördömer “unilateral coercive measures”, det vill säga ensidigt riktade ekonomiska sanktioner, som ett brott mot FN-stadgan, internationell rätt och rätten till utveckling. USA är ett av de länder som mest frekvent använder sig av ekonomiska sanktioner mot andra länder och sedan Donald Trump tillträdde som president 2017 har detta användande ökat. Tre av de länder som USA har återinfört eller dragit åt sina sanktioner mot är Venezuela, Kuba och Iran. Det primärmaterial som denna uppsats utgår ifrån är tre pressuttalanden från 2018–2019 av USA:s finansdepartement där nya sanktioner mot dessa respektive länder presenteras. Syftet med undersökningen är att förstå och analysera dessa uttalanden utifrån ett postkolonialt perspektiv. Det metodologiska verktyg som används är en kritisk diskursanalys, stärkt av postkolonial teori grundad i Frantz Fanons kända verk *The Wretched of the Earth*. Resultatet av undersökningen är att ekonomiska sanktioner är en nykolonial metod för USA att upprätthålla en makt över de utvalda länderna och att USA:s beteende innehåller ett flertal likheter med Fanons beskrivning av hur kolonialherrar agerade under kolonialismen. Vidare visar undersökningens resultat att ekonomiska sanktioner dessutom är ett sätt att bestraffa de utvalda länderna för deras aspirationer att bryta med den globala maktstrukturen.

Nyckelord: ekonomiska sanktioner, kolonialism, Frantz Fanon, USA, maktstruktur, postkolonial teori, Kuba, Venezuela, Iran

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar	7
1.2 Material och avgränsningar	8
1.2.1 Primärmaterial	9
1.2.2 Källkritik	9
1.2.3 Sekundärmaterial	10
1.2.4 Forskningsetiska bedömningar	11
2. Litteraturoversikt och tidigare forskning	12
2.1 Sanktioner och mänskliga rättigheter	12
2.2 Rätten till utveckling	15
2.3 USA:s inställning till sanktioner	17
3. Metod och teori	18
3.1 Metod	18
3.2 Postkolonial teori	19
3.2.1 Frantz Fanon	20
3.2.2 Om våld	21
3.2.3 Antikapitalism	22
3.2.4 Manikeistisk dualism	23
4. Uttalanden från USA:s finansdepartement om införandet av ekonomiska sanktioner	24
4.1 Första uttalandet: Venezuela	24
4.2 Andra uttalandet: Kuba	26
4.3 Tredje uttalandet: Iran	27
5. Analys	30
5.1 Venezuela	30
5.2 Kuba	33
5.3 Iran	35
6. Diskussion	37
7. Källförteckning	41

1. Inledning

Genom historien har användandet av tvångsåtgärder varit en vanlig metod för stater att genomföra påtryckningar mot andra stater. Detta har tagit sig uttryck på många olika sätt och ofta har det förekommit under tider av väpnad konflikt.¹ Ekonomiska sanktioner är en form av tvångsåtgärd som även under fredstid används för att försöka skapa förändring i policy hos andra aktörer. Sanktioner har traditionellt sett varit i form av att rika länder inför sanktioner mot mindre, fattiga länder. På senare tid har ekonomiska sanktioner använts mer regelbundet, även i form av större handelskrig där flera av de involverade parterna är rika länder med olika marknadsintressen.¹

FN:s säkerhetsråd kan införa internationellt lagliga sanktioner, med stöd av Artikel 41 i FN-stadgan.² Utanför säkerhetsrådet finns en problematik och svårighet i ekonomiska sanktioners lagliga status, och möjligheten till att konkret reglera dem utanför tider av väpnad konflikt är fortfarande begränsad.¹

Den 3 oktober 2014 antog FN-organet Human Rights Council en resolution, 27/21, som fördömer så kallade ”unilateral coercive measures”, med grunden att dessa kränker internationell rätt, humanitär rätt, FN-stadgan och rätten till utveckling.³ Definitionen av termen ”unilateral coercive measures” är omstridd, men den brukar användas som ett sätt att beskriva ensidigt riktade ekonomiska sanktioner för att skapa förändring i policy hos måltavlan i fråga.⁴ Resolutionen slår fast att dessa sanktioner har stora negativa konsekvenser för civilas mänskliga rättigheter i de länder som sanktionerna riktas mot, bland annat rätten till utveckling, medicin och mat. Dessutom drabbas oftast de civila som sedan tidigare är mest utsatta i sina respektive samhällen.³

Efter det att Human Rights Council antog resolution 27/21, tillsattes en speciell rapportör, Idriss Jazairy, för att undersöka ekonomiska sanktioners status i världen och skriva årliga rapporter om de negativa konsekvenserna för mänskliga rättigheter av

---

¹ Jazairy, Idriss. “Unilateral Economic Sanctions, International Law, and Human Rights”. *Ethics & International Affairs*, vol 33, no. 3, 2019, s. 291-292.

² Charter of the United Nations, 1945, 1/UNTS XVI, art. 41

³ A/HRC/RES 27/21, “Human rights and unilateral coercive measures”. UN General Assembly, 3 October 2014, s. 1-2.

⁴ A/HRC/28/74, “Research-based progress report of the Human Rights Council Advisory Committee containing recommendations on mechanisms to assess the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights and to promote accountability”. UN General Assembly, 10 February 2015, s. 4.

dessa.⁵ Trots att denna resolution antogs så pass nyligen som 2014 har ekonomiska sanktioner och blockader blivit vanligare de senaste åren. Idriss Jazairy själv betraktar dessa ageranden som ekonomiska krigshandlingar.⁶

USA är en av de flitigaste användarna av ekonomiska sanktioner som medel för att genomföra påtryckningar mot andra länder, och röstade själva nej till resolutionen 27/21 i FN:s generalförsamling.⁷ USA har länge haft gällande ekonomiska sanktioner mot ett flertal länder, och i vissa fall har dessa blivit långvariga. Ett vanligt exempel är Kuba, som har haft utpräglade sanktioner mot sig från USA sedan 1962. Dessa sanktioner infördes mot landet då USA uppfattade Kubas styre under Fidel Castro, som kom till makten genom den kubanska revolutionen 1959, som oförenligt med USA:s intressen. Kubas regering genomförde omfattande nationaliseringar av USA:s egendom.⁸ Genom åren har olika presidenter i USA använt sig av varierande strategier mot Kuba, men har misslyckats med det främsta målet: att få bort Kubas revolutionära regim från makten, eller åtminstone göra den lyhörd till USA:s intressen. Den största förändringen i relationerna mellan USA och Kuba kom när Barack Obama yttrade att den långvariga blockaden var ett misslyckande, och uttalade som följd av detta sin vilja att avskaffa den samt att aktivt skapa bättre relationer med Kuba.⁹ Detta ledde bland annat till att olika reserestriktioner lättades, samt att diplomatiska förbindelser återupptogs och USA öppnade en ambassad i Havanna.

Sedan den nuvarande administrationen i USA under Donald Trump tillträdde 2017 har det skett en tillbakagång från Obama-administrations politik till en på nytt hård policy mot Kuba. Sanktionerna har även nått ett nytt skede som inte tidigare har setts, då Trump aktiverade den omtalade Titel III i den amerikanska blockadlagen Helms-Burton Act. I denna lag finns en tydligt extraterritoriell aspekt vilken innebär att utländska företag som handlar med Kuba och använder sig av egendom som

---

⁵ A/HRC/30/45, "Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights, Idriss Jazairy". UN General Assembly, 10 August 2015, s. 3

⁶ Jazairy, Idriss, 2019, s. 291.

⁷ A/HRC/RES 27/21, "Human rights and unilateral coercive measures". UN General Assembly, 3 October 2014, s. 6.

⁸ LeoGrande, William M. "A policy long past its expiration date: US economic sanctions against Cuba". *Social research*, vol. 82, no. 4. 2015, s. 940.

⁹ *Ibid*, s. 939.

nationaliserades av Kubas revolutionära regering efter 1959, idag kan ställas inför rätta i USA.¹⁰

Trump-administrationen har utöver vändningen i förhållandet till Kuba också infört hårda sanktioner mot andra länder. USA har länge haft sanktioner mot Iran på grund av spända relationer mellan länderna. Problematiken i USA:s och Irans relation till varandra idag har sina rötter i den iranska revolutionen 1979 som tvingade bort den dåvarande USA-allierade monarken från makten.¹¹ Sanktionerna mot Iran lindrades något av Obama-administrationen genom förhandlingarna av Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA) under 2015, som var ett avtal mellan Iran, Tyskland och länderna i FN:s säkerhetsråd om Irans nukleära program. Relationerna har förvärrats på nytt under Trumps tid som president, vilket bland annat har lett till att Trump dragit ur USA ur avtalet och återinfört ett brett handelsembargo mot Iran.¹² Detta handelsembargo täcker flera sektorer i det iranska samhället och påverkar negativt möjligheten för företag från andra länder att handla med Iran.¹³

Även i Venezuela har en liknande utveckling skett. Sedan valet av landets förra president Hugo Chávez 1998 har USA och Venezuela haft en problematisk och svår relation. USA införde sanktioner mot landet först 2006 med motivationen att Venezuela inte gjorde tillräckligt för att motverka terrorism i regionen.¹⁴ Vidare sanktioner infördes under Obama-administrationen mot vissa individer i Venezuela.¹⁵ 2013 dog Hugo Chávez och sedan dess har landet befunnit sig i en djup ekonomisk kris präglad av hyperinflation. Ovanpå detta införde Trump-administrationen i USA de mest framstående och uppmärksammade ekonomiska sanktionerna mot landet i augusti 2017, då Venezuela, nu under ledning av Chávez efterträdare Nicolás Maduro förbjöds

---

¹⁰ A/HRC/42/46, "Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights". UN General Assembly, 5 July 2019, s. 4-5.

¹¹ Bush, Barbara. *Imperialism and Postcolonialism*. 2016, Routledge, Abingdon, s. 211.

¹² Belal, Kulsoom, "Uncertainty over Joint Comprehensive Plan of Action: Iran, the European Union and the United States". 2019, *Policy Perspectives*, s. 23.

¹³ A/HRC/42/46, "Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights". UN General Assembly, 5 July 2019, s. 3-4.

¹⁴ *Ibid*, s. 6.

¹⁵ *Ibid*, s. 7.

från att låna pengar från finansmarknader i USA.¹⁶ Situationen i Venezuela och den ekonomiska kris som fortfarande råder i landet har eskalerat sedan dess.

I januari 2019 införde USA ytterligare ekonomiska sanktioner mot Venezuela. Dessa nya sanktioner riktades mot landets möjlighet till att exportera olja. Oljeproduktionen har sedan oljan upptäcktes i Venezuela varit den enskilt viktigaste inkomsten för landet. USA har tidigare också varit viktig för Venezuelas tillgång till oljemarknader och under 2018 köpte USA 35,6 % av landets olja. Utöver att sanktionerna riktades mot Venezuelas oljeexport, frös de också tillgångar som landet hade förvarat i internationella banker.¹⁷ Samtidigt som dessa nya ekonomiska sanktioner infördes mot Venezuela under 2019, erkände USA också en parallell regering. Denna regering leddes av oppositionspolitikern Juan Guaidó och sågs av USA som den legitima regeringen i landet.¹⁸ Detta betydde i praktiken att Guaidó också betraktades som den lagliga ägaren av de varor som köps in av Venezuelas regering, något som ytterligare försvårade den sittande regeringens möjlighet till att genomföra internationella transaktioner för landets livsnödvändiga import.¹⁹

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

Med anledning av att USA fortsätter att upprätthålla, förstärka och införa nya ekonomiska sanktioner mot ett antal stater, ignorerar de Human Rights Councils rekommendationer i resolution 27/21. Resolutioner är i sig inte juridiskt bindande för stater, men är att se som uppmaningar framröstade av FN:s generalförsamling till hur stater bör agera för att inte bryta mot internationella lagar, normer och mänskliga rättigheter. Mot bakgrunden av att denna resolution har fastställt att ekonomiska sanktioner bryter mot internationell rätt och länders rätt till utveckling, är den både relevant och vägledande för ämnet.

Syftet med denna uppsats är att med hjälp av postkolonial teori som teoretiskt ramverk analysera och försöka förstå skälen som USA ger till sitt införande av nya ekonomiska sanktioner. USA:s finansdepartement, the Treasury Department, gör pressuttalanden

---

¹⁶ Weisbrot, Mark & Sachs, Jeffrey, "Economic Sanctions as Collective Punishment: The Case of Venezuela". *Center for Economic and Policy Research*, April 2019, s. 1.

¹⁷ *Ibid*, s. 2-3.

¹⁸ *Ibid*, s. 1.

¹⁹ *Ibid*, s. 3.

när nya sanktioner införs. Tre av dessa pressuttalanden från åren 2018 och 2019 kommer att väljas ut, vilka riktar sig mot länderna Kuba, Venezuela och Iran. Följande frågeställning kommer användas i uppsatsen för att uppfylla dess syfte:

- Hur kan USA:s finansdepartements införande av nya ekonomiska sanktioner mot Kuba, Venezuela och Iran förstås utifrån ett postkolonialt teoretiskt perspektiv?

1.2 Material och avgränsningar

Det primärmaterial som har valts ut är tre pressuttalanden från USA:s finansdepartement gällande införandet av nya ekonomiska sanktioner mot de tre länderna Venezuela, Kuba och Iran. Analysen avgränsas till den för uppsatsen mest relevanta delen av varje uttalande, där just skälen till att införa sanktioner mot de valda länderna beskrivs. Uttalandena har avgränsats till åren 2018–2019 för att de ska ha gjorts relativt nyligen, och vidröra nya sanktioners införande. Detta just eftersom USA:s administration under president Donald Trump sedan 2017 följer en politisk linje som innehåller en omfattande användning av hårda ekonomiska sanktioner.²⁰

Avgränsningen kring valet av länder kommer göras för att kunna ha några olika kontexter att jämföra mellan, men samtidigt inte många nog för att det ska bli för brett eller spretigt. Valet av just dessa tre länder grundas delvis på att sanktionerna mot dem är omfattande, och i framförallt Kubas fall långvariga. Alla tre länder är dessutom på olika sätt allierade med varandra och har haft olika problem i relationen med USA. Under rubrikerna ”1.2.1 Primärmaterial” och ”1.2.3 Sekundärmaterial” kommer detta beskrivas närmare.

Det teoretiska perspektivet kommer till stor del att avgränsas till Frantz Fanons kända verk *The Wretched of the Earth*, med ett övervägande fokus på bokens första kapitel ”Concerning Violence”.²¹ Avgränsningen till att huvudsakligen använda en teoretiker är för att kunna hålla det teoretiska perspektivet någorlunda enhetligt, men ytterligare litteratur inom samma teoretiska fält kommer att användas vid behov för att stärka analysdelen ytterligare.

---

²⁰ A/HRC/42/46, “Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights”. UN General Assembly, 5 July 2019, s. 4.

²¹ Fanon, Frantz. *The Wretched of the Earth*. 1963, Grove Weidenfeld, New York.

1.2.1 Primärmaterial

Uppsatsens primärmaterial kommer bestå av tre uttalanden av USA:s finansdepartement angående införandet av nya ekonomiska sanktioner mot de utvalda länderna Kuba, Venezuela och Iran. I samtliga uttalanden ger finansdepartementet en kort bakgrund till situationen i länderna och uppger de respektive skäl till att sanktionerna införs samt vilka sektorer eller aktörer som sanktionerna riktas emot.

Det första utvalda pressuttalandet handlar om Venezuela, och är från 25 september 2018. Det tar upp införandet av nya sanktioner riktade mot personer som anses viktiga för Venezuelas president Nicolas Maduros möjlighet att sitta kvar vid makten i landet, personer som beskrivs som Maduros ”inre cirkel”. Sanktionerna syftar till att blockera transaktioner och frysa tillgångar som tillhör Maduros nära allierade och som befinner sig under USA:s jurisdiktion.²² Det andra uttalandet tar upp nya sanktioner mot Kuba, och gjordes den 17 april 2019 men publicerades på finansdepartements hemsida först den 4 juni. Uttalandet tar upp åtstramningar av möjligheten att genomföra utbildningsresor till Kuba för medborgare i USA, samt begränsningar av export av privata fartyg och flygplan till landet.²³ Det tredje uttalandet är från 5 november 2018 och detta beskriver hur tidigare sanktioner mot Iran ska återinföras efter Trump valt att dra ur USA ur avtalet Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA). Sanktionerna som återinförs riktas mot ett flertal sektorer i det iranska samhället. Dessutom fryser USA de tillgångar som ägs av amerikanska medborgare inom dessa sektorer i Iran.²⁴

1.2.2 Källkritik

Primärmaterialen betraktas som trovärdigt i egenskap av avsändare och dess ställningstagande, eftersom det kommer från en myndighet och har publicerats offentligt. De utvalda uttalandena är riktade mot allmänheten för att informera om de ekonomiska och politiska ställningstaganden som görs av myndigheten. Dessutom har uttalanden som är från år 2018 och 2019 valts, vilket ökar den tidsmässiga relevansen för materialet.

---

²² US Department of the Treasury. “Treasury Targets Venezuelan President Maduro’s Inner Circle and Proceeds of Corruption in the United States.” 25 september 2018.

²³ US Department of the Treasury. “Treasury and Commerce implement changes to Cuba Sanctions Rules.” 4 juni 2019.

²⁴ US Department of the Treasury. “U.S. Government Fully Re-Imposes Sanctions on the Iranian Regime As Part of Unprecedented U.S. Economic Pressure Campaign.” 5 november 2018.

1.2.3 Sekundärmaterial

Det finns flera artiklar och rapporter på ämnet som kommer att användas som sekundärmaterial. En av dem är "Harming human rights in the name of promoting them: the case of the Cuban embargo" från 2007 av Albert R. Coll. Denna text tar upp sanktionerna mot Kuba utifrån ett kritiskt perspektiv. Med utgångspunkt i tidigare forskning och en fältstudie på plats tar denna text upp hur USA:s sanktioner mot Kuba snarare skadar mänskliga rättigheter än främjar dem.²⁵

Den specielle rapportören tillsatt av resolution 27/21, Idriss Jazairy har sedan 2015 skrivit årliga rapporter om negativa konsekvenser av ekonomiska tvångsåtgärder, vilka ger uppdateringar om förändringar på ämnet. Hans rapporter från 2015 och främst av allt 2019 kommer att användas i uppsatsen.²⁶ Jazairys vetenskapliga text "Unilateral sanctions, international law and human rights" från 2019 tar upp hur sanktioner har ökat de senaste åren.²⁷ Han beskriver kritiskt dessa sanktioners olaglighet under internationell rätt.²⁸ Jazairy menar att sanktioner alltid riskerar att skada mänskliga rättigheter för människor i de länder som de riktas mot.²⁹

Rapporten "Economic Sanctions as Collective Punishment: the case of Venezuela" från 2019 av Mark Weisbrot och Jeffrey Sachs beskriver utförligt förödande konsekvenser av USA:s sanktioner mot Venezuela sedan 2017 och menar att dessa passar in i beskrivningen av kollektiv bestraffning under Genevekonventionen.³⁰

I sin artikel "Principle versus profit: debating human rights sanctions" från 2018 undersöker Stephanie Chan kongressdebatter i USA angående ekonomiska sanktioner mot Kina av människorättskäl på 1990-talet och vad dessa debatter präglades av för resonemang.³¹

---

²⁵ Coll, Alberto R. "Harming human rights in the name of promoting them: the case of the Cuban embargo". *UCLA Journal of International Law and Foreign Affairs*, Vol 12, Issue 2, 2007, s. 199.

²⁶ A/HRC/30/45, "Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights, Idriss Jazairy", UN General Assembly, 10 August 2015 & A/HRC/42/46, "Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights". UN General Assembly, 5 July 2019.

²⁷ Jazairy, Idriss, 2019, s. 291.

²⁸ Ibid, s. 292-293.

²⁹ Ibid, s. 294-295.

³⁰ Weisbrot, Mark & Sachs, Jeffrey, 2019, s. 3.

³¹ Chan, Stephanie. "Principle versus profit: debating human rights sanctions". *Hum Rights Rev*, 2018, s. 45.

Den postkoloniala teori som kommer appliceras på primärmaterialet är hämtad ur boken *The Wretched of the Earth* av Frantz Fanon.³² I denna bok beskriver Fanon på ett utförligt sätt olika aspekter av kolonialismen och förhållandet mellan kolonisatörer och koloniserade.

Övrig litteratur som handlar om postkolonial teori mer generellt kommer stundtals också att användas för att stärka delar i uppsatsen. Boken *Imperialism and postcolonialism* av Barbara Bush ger en utförlig beskrivning av kolonialismen, imperialismen och hur postkolonialismen förhåller sig till och ser på dessa epoker. Boken ger också närmare inblick i ett par utvalda länder i relation till dessa länders erfarenheter av olika koloniala styren och imperier.³³ Boken ”*An introduction to Post-Colonial Theory*” av Peter Childs och Patrick Williams kommer också att användas. Denna ger en grundläggande förståelse för postkolonial teori och går närmare in på viktiga tänkare som har hjälpt till att forma det postkoloniala teoretiska fältet, däribland Frantz Fanon.³⁴

1.2.4 Forskningsetiska bedömningar

Det finns vissa aspekter värda att ta upp angående min egen roll som forskare. Angående primärmaterial kan frågan behövas ställas om upphovspersonen till källan borde anonymiseras eller inte, utifrån etiska aspekter. I detta fall behöver inte detta göras, eftersom materialet är offentligt och kommer från en myndighet.

Det går att problematisera om jag som vit europé är rätt person att exempelvis använda ett postkolonialt perspektiv. Jag anser dock att alla bör kunna göra det och att det till och med är viktigt att detta görs. Kolonialismen var en långvarig, global och inflytelserik del av historien och därför finns ett behov av att vara ständigt vaksam på de maktförhållanden och strukturer som kan finnas kvar som följd av denna epok. Dock är det relevant att ifrågasätta i vilken grad en person med min bakgrund som vit västerlänning kan förstå situationen utifrån den postkoloniala utgångspunkten, eftersom varken jag eller mina förfäder har någon personlig erfarenhet av att ha koloniserats eller ha blivit utsatt för rasism.

---

³² Fanon, Frantz. *The Wretched of the Earth*. 1963, Grove Weidenfeld, New York.

³³ Bush, Barbara. *Imperialism and Postcolonialism*. 2016, Routledge, Abingdon.

³⁴ Childs, Peter & Williams, Patrick. *An Introduction to Post-Colonial Theory*. 1997, Prentice Hall.

Den största forskningsetiska bedömningen som för min del är viktig att fundera över är i vilken grad mina egna åsikter spelar roll i studien. Jag är motståndare till de flesta sorters ekonomiska sanktioner men är också mycket medveten om detta. Medvetenhet kring det här är mycket viktigt för att kunna hålla mig så saklig som möjligt i skrivandet. Uppsatsen är självklart meningen att bli en kritisk studie inom de vetenskapliga ramarna.

2. Litteraturoversikt och tidigare forskning

Under denna rubrik kommer tidigare forskning och övrig litteratur presenteras. Denna har delats upp under tre olika kategorier som betraktas som relevanta för studien. Dessa tre kategorier är ”2.1 Sanktioner och mänskliga rättigheter”, ”2.2 Rätten till utveckling” och ”2.3 USA:s inställning till sanktioner”.

2.1 Sanktioner och mänskliga rättigheter

På ämnet sanktioner och om dess förhållande till och påverkan på mänskliga rättigheter finns det en hel del forskning. USA:s sanktioner mot framförallt Kuba, vad som brukar kallas för ”blockaden”, har det skrivits mycket om.

En utförlig och kritisk studie som har gjorts på ämnet är ”Harming human rights in the name of promoting them: the case of the Cuban embargo” från 2007, av Alberto R. Coll. Denna studie är till hälften en redogörelse av blockadens historia, dess bakgrund och dess förändringar, baserad på tidigare forskning. Den andra halvan är resultatet av en kvalitativ fältstudie på Kuba där kubaner frågats om sina åsikter om blockaden.³⁵

Författaren har tre uttalade syften med sin text: att visa hur blockaden skadar ett antal av kubaners mänskliga rättigheter snarare än främjar dem, hur blockaden genom detta bryter mot internationella normer, samt hur USA, genom att blockaden är godtycklig och ensidigt riktad, bryter mot sitt eget moraliska och rättsliga ansvar att se till att sanktioner hjälper att främja mänskliga rättigheter och inte tvärtom.³⁶ Efter att ha redogjort för hur blockaden aktivt skadar flera av de mänskliga rättigheterna för kubaner, går författaren igenom hur den också fördömts av det internationella samfundet.³⁷ Detta fördömande är relevant att se på i relation till den tidigare nämnda

---

³⁵ Coll, Alberto R, 2007, s. 199.

³⁶ Ibid, s. 202.

³⁷ Ibid, s. 257-258.

resolution 27/21, som antogs av Human Rights Council efter FN:s generalförsamling röstat fram den. Författaren beskriver hur generalförsamlingen, med start 1992, regelbundet har röstat igenom resolutioner som har fördömt USA:s sanktioner mot Kuba.³⁸

I forskningen om USA:s ekonomiska sanktioner mot just Kuba finns också studien "A policy long past its expiration date: US economic sanctions against Cuba" från 2015, av William M. LeoGrande. Denna text innehåller ingen kvalitativ fältstudie på ämnet så som Alberto R. Colls gör, men den redogör också för blockadens bakgrund. LeoGrande skriver om de nio olika presidenterna som suttit i USA under de år blockaden har funnits, och hur de skiljt sig från varandra i sina metoder. Relationerna mellan USA och Kuba började förvärras under de två första åren efter kubanska revolutionen, under tiden Dwight D. Eisenhowers administration hade makten i USA. CIA började stödja opposition mot Kubas nya ledare Fidel Castro och invasionen i Grisbukten planerades.³⁹ John F. Kennedy införde sedan den totala blockaden mot Kuba efter att invasionen i Grisbukten misslyckades.⁴⁰ Den egentligen största förändringen i presidenternas inställning till blockaden kom under Barack Obamas tid vid makten. Under Obama skapades ett skifte i metod, och gjorde att USA ville genomföra förhandlingar med Kuba, istället för den påstått misslyckade strategin att förstärka sanktionerna mot landet om och om igen. Obama ville lyfta blockaden men kunde inte göra det utan ett beslut från USA:s kongress, som har makten i frågan.⁴¹ Sanktionernas konsekvenser för Kuba är stora, men författaren av artikeln menar att dessa var som mest effektiva under 1960-talet.⁴² Trots detta har de spelat en roll även senare, då Kuba 2014 påstod att de förlorat 116,8 miljarder dollar sedan 1960 som följd av sanktionerna.⁴³

Idriss Jazairy, som blev utsedd till speciell rapportör på resolution 27/21 av Human Rights Council, har skrivit en vetenskaplig artikel vid namn "Unilateral sanctions, international law and human rights" från 2019. Han menar att ekonomiska sanktioner har ökat på nytt de senaste åren, och att det tidigare vanligaste scenariot av att stora

---

³⁸ Coll, Alberto R., 2007, s. 258-259.

³⁹ LeoGrande, William M. "A policy long past its expiration date: US economic sanctions against Cuba". *Social research*, vol. 82, no. 4. 2015, s. 940.

⁴⁰ *Ibid*, s. 942.

⁴¹ *Ibid*, s. 951.

⁴² *Ibid*, s. 952.

⁴³ *Ibid*, s. 955.

västerländska länder inför sanktioner mot mindre fattigare länder har utmanats, bland annat genom att USA också har infört sanktioner mot Ryssland.⁴⁴ Dock tar han även upp exempel på sanktioner som passar in i ramen för det vanligare scenariot. I exemplet Venezuela beskriver han hur USA:s sanktioner har hört ihop med ett hot om ren militär intervention, och därmed brott mot FN-stadgans artikel 2(4), samt ett gemensamt riktat ekonomiskt krig mot Venezuela tillsammans med flera andra länder.⁴⁴ Han diskuterar sanktioners lagliga status, i förhållande till FN-stadgan och hur FN:s säkerhetsråd är det enda organ som egentligen kan införa ekonomiska sanktioner enligt internationell rätt.⁴⁵

Jazairy går vidare in på konsekvenserna för mänskliga rättigheter av ekonomiska sanktioner, och de olika typer av sanktioner som brukar användas. Här beskrivs kontrasten mellan bredare ekonomiska sanktioner och handelsembargon som slår mot hela samhällen, och de så kallade ”smarta” sanktioner som siktar på mer specifika samhällssektorer. De smarta sanktionerna brukar dock ändå leda till stora humanitära konsekvenser så småningom, genom att dessa sanktionerade sektorer i sin tur påverkar andra delar av samhället.⁴⁶ Jazairy menar att sanktioner alltid har potential att skada rätten till liv, hälsa, utbildning och en värdig levnadsstandard.⁴⁷ Dessutom riskerar de också att skada rätten till självbestämmande, som är mycket viktig för att länder ska kunna realisera individuella mänskliga rättigheter och sin egen kulturella, ekonomiska och sociala utveckling. Denna rättighet skyddas i människorättskonventionerna ICCPR och ICESCR.⁴⁸ Jazairy beskriver att civila ofta drabbas av sanktioner, och att det i många fall finns bristande vägar eller forum för människor att få kompensation för skador som orsakats som följd av sanktioner, eller att få upphävt sanktioner specifikt riktade mot sig som individ. Detta föreslår han bör åtgärdas genom olika program.⁴⁹

Utöver det vetenskapliga skrivande som vidrör ekonomiska sanktioner och mänskliga rättigheter som finns, skrivs även regelbundna rapporter på ämnet. En rapport från april 2019 som fick speciellt mycket uppmärksamhet internationellt när den släpptes är

---

⁴⁴ Jazairy, Idriss, 2019, s. 291–292.

⁴⁵ Ibid, s. 293.

⁴⁶ Ibid, s. 294.

⁴⁷ Ibid, s. 294-295.

⁴⁸ Ibid, s. 295.

⁴⁹ Ibid, s. 296.

”Economic sanctions as collective punishment: the case of Venezuela” av Mark Weisbrot och Jeffrey Sachs från CEPR – Center for Economic and Policy Research. Denna rapport beskriver förödande konsekvenser för människor i Venezuela sedan införandet av USA:s sanktioner 2017. Istället för att drabba regeringen som sanktionerna riktas emot, drabbas ekonomin och civilbefolkningen hårt. Rapporten påstår att 40 000 venezolaner har dött sedan 2017 som direkt följd av dessa sanktioner.⁵⁰ Drygt 300 000 människor anses också vara i riskzonen för att fara illa på grund av bland annat bristande tillgång till sjukvårdsbehandlingar och mediciner.⁵¹

Sanktionerna som förstärkts 2019 har även inneburit ett erkännande av en parallell regering, när USA erkände oppositionsledaren Juan Guaidó som president, vilket har försvårat situationen ytterligare.⁵² Rapporten slår fast att sanktionerna som har införts mot Venezuela av USA under Trump-administrationen är olagliga under artikel 19 och 20 i Charter of the OAS (Organization of American States) och under olika människorättskonventioner som USA själva har skrivit under.⁵³ Dessutom passar sanktionerna in i definitionen av ”kollektiv bestraffning” som den beskrivs i Genevekonventionen.⁵⁴

2.2 Rätten till utveckling

Rätten till utveckling är en av de rättigheter som enligt resolution 27/21 tydligast kränks av ekonomiska sanktioner.⁵⁵ Det finns mycket skrivet om detta ämne, och nedan återges ett urval av artiklar som tar upp rätten till utveckling i relation till ekonomiska sanktioner.

Benjamin Manchaks text ”Comprehensive economic sanctions, the right to development, and constitutionally impermissible violations of international law” från 2010 tar upp USA:s ekonomiska sanktioner mot Kuba och hur dessa bryter mot internationell rätt genom att just motverka Kubas rätt till utveckling. I textens olika delar redogör även Manchak för blockadens bakgrund, dess humanitära konsekvenser

---

⁵⁰ Weisbrot, Mark & Sachs, Jeffrey, “Economic Sanctions as Collective Punishment: The Case of Venezuela”. *Center for Economic and Policy Research*, April 2019, s. 1.

⁵¹ *Ibid*, s. 4.

⁵² *Ibid*, s. 3.

⁵³ *Ibid*, s. 5.

⁵⁴ *Ibid*, s. 6.

⁵⁵ A/HRC/RES 27/21, ”Human rights and unilateral coercive measures”. UN General Assembly, 3 October 2014, s. 1.

och dess olaglighet under internationell rätt, men går även närmare in på hur just rätten till utveckling blev en norm i internationella, rättsliga sammanhang.⁵⁶

Rätten till utveckling är en mänsklig rättighet som är nära kopplad till rätten till självbestämmande. Liksom individen som rättighetsbärare har också den enskilda staten rätt till utveckling under internationell rätt.⁵⁷ Manchak säger i artikeln att rätten till utveckling med tiden har fått tillräcklig vikt i internationella sammanhang att den nu kan betraktas som en del av sedvanerätten. Sedvanerätten menar han utvecklas som generell praktik sida vid sida med de juridiskt bindande dokumenten.⁵⁸

I Idriss Jazairys artikel från 2019, som redogjordes för tidigare, finns en sektion som specifikt handlar om rätten till utveckling. Human Rights Council betraktar ekonomiska sanktioner som det främsta hindret mot att kunna implementera en konvention för rätten till utveckling. Jazairy skriver att sanktioner nästan alltid skapar svårigheter för utländska investerare, vilket i sin tur påverkar ekonomin och därmed också befolkningens mänskliga rättigheter. De fattigaste delarna av befolkningen är dessutom de som påverkas hårdast. Jazairy tar sanktionerna mot Iran som ett exempel, och påpekar att USA:s ekonomiska sanktioner mot landet har gjort att tiotals miljoner iranier har fått en svårare tillgång till jobb, mat och i många fall även mediciner.⁵⁹ Detta samtidigt som USA menar att deras sanktioner riktar sig mot staten och inte mot civilbefolkningen.⁶⁰

Begreppet ”utveckling” är i sig också omdiskuterat och komplext. Det finns en välkänd postkolonial kritik mot konceptet utveckling som kan vara viktig att bära med sig. Detta perspektiv tas av Shiraz Dossa i artikeln ”Slicing up ’Development’: colonialism, political theory, ethics” från 2007. Dossa menar att utveckling generellt är en dålig idé och att poängen med den aldrig har varit att uppfylla lokalbefolkningens behov, utan snarare är ett sätt att paketera om den tidigare kolonialismens civiliseringsmissioner och upprätthålla västerländsk hegemoni. Dossa menar att utveckling inte är en postkolonial idé, utan snarare en neokolonial sådan.

---

⁵⁶ Manchak, Benjamin. “Comprehensive economic sanctions, the right to development and constitutionally impermissible violations of international law”. *Boston College Third World Journal*, vol. 30:417, 2010, s. 421.

⁵⁷ Ibid, s. 424

⁵⁸ Ibid, s. 427.

⁵⁹ Jazairy, Idriss, 2019, s. 295.

⁶⁰ Ibid, s. 296.

Med att beteckna utveckling som neokolonial menar han att den är en del av de koloniala strukturer som finns även efter världen rent formellt har avkoloniserats.⁶¹

Enligt Dossa har utvecklingen skadat många människor och han påpekar att många i det globala syd är emot konceptet utveckling i sig. Som ett sätt att exemplifiera denna skada och att visa på hur utvecklingens ekonomiska strukturer bara gynnar vissa, tar Dossa upp att 25 000 bönder i Indien har begått självmord på ett årtionde trots att landet under tiden har haft en stadig ekonomisk tillväxt på 8,1 %.⁶² Dossa frågar sig, genom att citera Cornelius Castoriadis, ”varför utveckling? Vad ska utvecklas och mot vad?”. Denna fråga går att betrakta som själva kärnan av hans argument. Han redogör sedan för vad utveckling är i olika sammanhang.⁶³

2.3 USA:s inställning till sanktioner

Stephanie Chan undersöker i sin artikel ”Principle versus profit: debating human rights sanctions” från 2018 inställningen till USA:s frekventa användande av sanktioner för att främja mänskliga rättigheter, trots att dessa sanktioners har bevisats vara ineffektiva. Hennes studie grundas på en kvantitativ analys av 27 debatter i USA:s kongress angående människorättspolicy gentemot Kina under 1990-talet.⁶⁴ Chan menar att det finns blandade skäl till att USA använder sanktioner, men att en stor del av dessa präglas av ett behov av att ”göra något” för att visa missnöje med andra länders människorättskränkningar. Kravet att göra något kommer främst ifrån olika intressegrupper och sina väljare.⁶⁵

Det finns exempel på när sanktioner har lyckats med att förbättra situationen för mänskliga rättigheter i landet de har riktats mot, men kvantitativa studier säger att det dock är betydligt vanligare att sanktioner misslyckas med detta. Dessutom säger de att unilaterala sanktioner också lyckas mer sällan än multilaterala.⁶⁶ Resultatet i Chans studie var att de flesta som deltog i debatterna i USA:s kongress talade om sanktioner som en ekonomisk eller moralisk fråga.⁶⁷ De potentiella humanitära konsekvenserna

---

⁶¹ Dossa, Shiraz. “Slicing up ‘Development’: colonialism, political theory, ethics”. *Third World Quarterly*, Vol 28, no. 5, 2007, s. 887.

⁶² *Ibid*, s. 888.

⁶³ *Ibid*, s. 889.

⁶⁴ Chan, Stephanie. “Principle versus profit: debating human rights sanctions”. *Hum Rights Rev*, 2018, s. 45.

⁶⁵ *Ibid*, s. 45–46.

⁶⁶ *Ibid*, s. 48.

⁶⁷ *Ibid*, s. 65.

för civila av ekonomiska sanktioner togs upp under debatterna, men enligt Chan hade de som gjorde det ingen moralisk trovärdighet eller något större institutionellt stöd.⁶⁸

Chan skriver i början av sin artikel att hennes syfte med den är att studera debatter om människorättspolicy eftersom det inte finns några studier som systematiskt tittar på hur aktörer talar om sanktioner.⁶⁹

Att hon säger just detta är relevant för min studie. Angående hur ekonomiska sanktioner i sig påverkar mänskliga rättigheter finns det mängder av forskning om och det råder dessutom någorlunda stor konsensus i forskares syn på det. Rätten till utveckling är ett helt eget ämne med tanke på hur mycket som finns skrivet om det. Dock är det svårt att hitta någon större mängd forskning på hur USA uttrycker sig angående användandet av sanktioner, eller debatter om människorättspolicy relaterad till detta. Här skulle min studie och analys av pressuttalanden kunna bli ett intressant bidrag.

3. Metod och teori

Under denna rubrik presenteras uppsatsens teori och metod. Metoden som kommer att användas för att svara på uppsatsens frågeställning är en kritisk diskursanalys och det teoretiska ramverk som kommer att appliceras är postkolonial teori.

3.1 Metod

Uppsatsens metod kommer att bestå av en kritisk diskursanalys. Detta är en form av kvalitativ metod som syftar till att kritiskt analysera relationen mellan språk och makt. Det innebär att forskningen som görs genom användandet av denna metod betonar institutionella, politiska, könsrelaterade och mediala diskursers relation till konflikt och kamp.⁷⁰ Genom att kritiskt analysera aktörers språkliga diskurser går det att uppmärksamma olika former av orättvisa, dominans, diskriminering och socialt tvång som upprätthålls och legitimeras genom denna språkanvändning.⁷¹ Den kritiska diskursanalysen utgår ifrån att diskurser är produkter av dominanta grupper och att dessa reproduceras av den ideologi som dessa grupper besitter. Den betonar också ett

---

⁶⁸ Chan, Stephanie, 2018, s. 66.

⁶⁹ Ibid, s. 46.

⁷⁰ Wodak, Ruth, *Methods of Critical Discourse Analysis*. SAGE, London, 2001, s. 2.

⁷¹ Ibid, s. 3.

behov av att beskriva de sociala processer och den kontext som ger upphov till dessa diskurser.⁷² Kritisk diskursanalys har valts som metod då uppsatsens material består av just en politisk aktörs yttranden. Metoden anses vara kompatibel med uppsatsens syfte och teori.

Uppsatsens material kommer att tillförskaffas genom besök på USA:s finansdepartements hemsida. Tre pressuttalanden från denna myndighet om införandet av sanktioner mot olika länder kommer att väljas ut. Mot bakgrund av att USA:s användande av ekonomiska sanktioner har ökat sedan tillträdet av den nuvarande administrationen under president Donald Trump, så kommer urvalet göras med utgångspunkt i uttalanden om *nya* sanktioner. Läsaren bör således uppmärksammas på att utöver detta urval så kan ytterligare sanktioner mot samma länder förekomma sedan tidigare.

Det utvalda materialet ska sedan analyseras utifrån postkolonial teori, då detta perspektiv uppfattas kunna bidra till en djupare förståelse av materialet. Användandet av den postkoloniala teorin kommer att göras med ett speciellt fokus på teoretikern Frantz Fanons syn på kolonialismen och de strukturer och scenarion som han beskriver som skapade av, inneboende i eller kopplade till detta system.

3.2 Postkolonial teori

För att kunna analysera materialet kommer ett postkolonialt teoretiskt perspektiv att användas. Den postkoloniala teorin är en kritisk teori och utgår ifrån erfarenheten av den europeiska kolonialismen, från den koloniserades perspektiv.⁷³ Teorins mål är att utmana och se igenom olika typer av både historiska och nutida former av dominans.⁷⁴ Trots att begreppet postkolonialism syftar på perioden efter kolonialmakterna har gett sig av och världen betraktas som att ha avkoloniserats, vill den postkoloniala teorin alltså även kunna identifiera nutida, ”dolda” nykoloniala strukturer och ageranden, exempelvis ekonomiska beroendeställningar eller exploatering.⁷⁵

För att förstå kolonialismen bör man förklara en rad viktiga faktorer som den innehöll. Kolonialismen grundade sig på vad som påstods vara en överlägsenhet, eller en

---

⁷² Wodak, Ruth, 2001, s. 3.

⁷³ Sawant, Datta G. “Perspectives on Postcolonial Theory: Said, Spivak and Bhabha”. *ResearchGate*, 2011, s. 1.

⁷⁴ Bush, Barbara, 2016, s. 51.

⁷⁵ Sawant, Datta G, 2011, s. 1–2.

gudomlig rätt att styra. Kolonistörernas ställde sin civilisation, påstått präglad av förnuft och ordning, mot andra delar av världen, vilka målades upp som starkt präglade av barbarism och oordning. Genom att hävda att västvärlden var civiliserad rättfärdigade man expansionen av sina imperier.⁷⁶ Detta togs ännu längre, till att också handla om européers påstått kulturella och rasbaserade överlägsenhet. De europeiska kolonistörernas rasism skapade en nedsättande bild av ”de andra”: människor på andra kontinenter, som avhumaniserades och betraktades som ägodelar av de europeiska kolonialmakterna.⁷⁷

Utöver de synsätt som användes för att rättfärdiga kolonialismen, var också ekonomisk exploatering en mycket central del av den koloniala expansionen, i form av bland annat expropriering av mark, kontroll över produktion samt kontroll över länders import och export.⁷⁸

Den postkoloniala teorin är relevant för denna uppsats och bedöms kunna ge en fördjupad förståelse av primärmaterialet. Ett ytterligare skäl till valet av denna teori är frågeställningens kontext och vilka länder primärmaterialet handlar om. Alla de tre exempel på länder som tas upp i de utvalda pressuttalandena befinner sig i det globala syd.⁷⁹

3.2.1 Frantz Fanon

Det finns flera framstående postkoloniala teoretiker som skulle kunna användas i denna uppsats, tre utav dessa är Frantz Fanon, Gayatri Spivak eller Edward Said. En avgränsning har gjorts till en utav dessa tre: Frantz Fanon, med stort fokus på hans kända verk *The Wretched of the Earth*.⁸⁰ Boken släpptes första gången 1961, under avkoloniseringens tid, och kontexten är till stor del Algeriets kamp mot den dåvarande kolonialmakten Frankrike, liksom flera av Fanons andra verk. Boken utgår ifrån de koloniserades synvinkel.⁸¹

---

⁷⁶ Bush, Barbara, 2016, s. 24.

⁷⁷ Ibid, s. 28.

⁷⁸ Ibid, s. 25.

⁷⁹ Med uttrycket ”det globala syd” menas det som tidigare under 1900-talet generellt har refererats till som ”Tredje världen”. Det innefattar främst kontinenterna Afrika, Asien och Latinamerika, där många länder har en historia av att ha blivit utsatta för europeisk kolonialism.

⁸⁰ *The Wretched of the Earth* släpptes på engelska först 1963 och det är denna version som har använts för uppsatsen. Originalen från 1961 är på franska. Den svenska titeln är *Jordens fördömda*.

⁸¹ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 49–50.

Fanon beskriver förhållandet mellan västvärlden och dess kolonier, och de olika sociala och ekonomiska konsekvenserna av denna maktstruktur.⁸² Som psykiatriker fokuserar han även mycket på de psykologiska aspekterna av kolonialismen.⁸³

Det finns flera skäl till valet av just Frantz Fanon. Hans syn på behovet av avkolonisering är ytterst kompromisslös och han tar sig an flera olika vinklar och scenarion i sin beskrivning av kolonialismen. Hans tankar om våld är intressanta för sammanhanget och han besitter en marxistisk prägel som, i egenskap av sitt fokus på ekonomiska förhållanden, kan vara till användning för att förstå skäl till att ekonomiska sanktioner används. Några av Fanons teoretiska fokus relevanta för denna uppsats kommer att kort presenteras närmare i avsnitten nedan, under rubrikerna ”3.2.2 Om våld”, ”3.2.3 Antikapitalism”, och ”3.2.4 Manikeistisk dualism”.

3.2.2 Om våld

En viktig del för denna uppsats är teorin som Fanon beskriver i bokens första kapitel, ”Concerning Violence”, som tar upp hur våld är en inneboende del av koloniseringsprocessen. Fanon menar att ett genomgående påtvingat våld präglade koloniseringen från dag ett genom kolonisatörens exploatering av den koloniserade, och att detta system även upprätthölls med ”bajonetter och kanoner”.⁸⁴

Fanons tänkande är i grunden centrerat kring motstånd och med en revolutionär frigörelse från kolonialism, imperialism och nykolonialism som mål. Han beskriver hur de koloniserade, själva i avsaknad av materiella ting, ser de europeiska kolonisatörerna plundra deras samhällen på resurser. Denna ojämlikhet som kolonialismen bygger på, bidrar enligt Fanon till att de koloniserade drömmer om att befria sig från detta system och att själva ta makten.⁸⁵

Användandet av våld är inbyggt i kolonialismens maktstruktur, men spelar också en nödvändig roll som verktyg för de koloniserades befrielse från de västerländska kolonialmakterna.⁸⁶ På grund av detta våld, som både en del av problemet och som en

---

⁸² Fanon använder det engelska ordet ”natives” när han beskriver de koloniserade lokalinvånarna i kolonierna. När teoretiska avsnitt ur hans bok beskrivs i denna uppsats, kommer dessa människor i de flesta fall refereras till som ”de koloniserade” och inte översättningen ”infödingarna”. Detta görs för att det ska bli tydligt och lätt för läsaren att förstå Fanons uppdelning mellan kolonisatör och koloniserad, alltså vad han ser som förtryckare och förtryckt.

⁸³ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 50.

⁸⁴ Fanon, Frantz, 1963, s. 35.

⁸⁵ Ibid, s. 38.

⁸⁶ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 54.

del av lösningen, har avkolonisering alltid varit ett våldsamt fenomen enligt Fanon.⁸⁷ En viktig observation för att förstå varför våldet har en så pass viktig roll i Fanons teori om avkolonisering är att han menar att den koloniserade alltid har objektiviteten emot sig. Det betyder att den koloniserades våldsanvändning oavsett grad eller syfte alltid kommer att betraktas som värre än det direkta och strukturella våld som kolonialismens företrädare står för.⁸⁸

3.2.3 Antikapitalism

Fanon har en tydligt antikapitalistisk prägel och betonar behovet av en marxistisk analys när man studerar postkolonialism, då han menar att klass spelar en mycket viktig roll i kolonialismens maktstrukturer.⁸⁹ Han beskriver ett klassystem i de koloniala samhällena och klassernas respektive roller i kampen mot den europeiska kolonialismen. I denna kamp måste alla barriärer mellan grupper brytas ner, men frigörelsen bör främst samtidigt ledas av de lägre klasserna i samhället. Dessa klasser känner av det hårdaste förtrycket från kolonialismen och har ofta därmed socialistiska anspråk: det urbana proletariatet, den rurala bondeklassen och, till skillnad från den klassiska marxismen, även det så kallade trasproletariatet i städernas slumområden.⁹⁰ Fanon menar att om borgarklassen leder den antikoloniala befrielsen kommer länder trots en formell suveränitet fortfarande vara i händerna på kolonisatörer.⁹¹ Detta eftersom han betraktar borgarklassen som en marionett för kolonialmakten och kan därför inte bryta upp den sociala strukturen på riktigt när det ligger i klassens intresse att upprätthålla den.⁹²

Efter avkoloniseringen och det rent fysiska tillbakadragandet av kolonialismens trupper behövs även andra typer av motstånd mot nykolonialism och imperialism, då Fanon menar att kapitalismen inte kommer låta nya avkoloniserade stater vara i fred med sina naturresurser. Här kan det tidigare nämnda behovet av våld som motstånd fortsätta att finnas. De problem som finns eller uppkommer i nyligen avkoloniserade länder har i de flesta fall en direkt koppling till de maktstrukturer som den tidigare

---

⁸⁷ Fanon, Frantz, 1963, s. 36.

⁸⁸ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 54.

⁸⁹ Fanon, Frantz, 1963, s. 39.

⁹⁰ Ibid, s. 107–111.

⁹¹ Ibid, s. 10.

⁹² Ibid, s. 107–111.

kolonialmakten lämnade efter sig.⁹³ Fanon menar också att företrädarna för kapitalismen och imperialismen har en närmast konspiratorisk övertygelse om att nationella befrielseörelser är styrda utifrån, av andra makter och inte från länderna de faktiskt verkar i.⁹⁴

3.2.4 Manikeistisk dualism

Fanons tänkande innehåller en återkommande så kallad ”manikeistisk” tendens, som kan bli relevant i analysen av materialet i denna uppsats. Manikeism är ursprungligen en persisk religion grundad av profeten Mani. Den främsta doktrinen i manikeismen innehöll en stark dualism om konflikten mellan två sidor: Gud, präglad av ljus och upplysning, och Satan, som symboliseras av mörker och den materiella världen.⁹⁵

Fanon använder sig av denna manikeistiska dualism när han beskriver kolonialismens maktstruktur. Han menar att den koloniala världen är en manikeistisk värld, där koloniserarna, som porträtterar sig själva som präglade av ljus, upplysning och civilisation, måste måla upp de koloniserade som onda, ociviliserade och präglade av mörker. Detta gör koloniserarna för att kunna rättfärdiga och upprätthålla det koloniala systemet.⁹⁶ Enligt Fanon förknippar koloniserarna de koloniserade med en avsaknad av värderingar och etik och att de därför, i mötet, anses ”förgifta” koloniserarnas värderingar. Detta exemplifierar Fanon med hur den franska nationalförsamlingen menade att Frankrikes republik inte bör ”prostitueras” genom att tillåta den dåvarande franska kolonin Algeriet vara en del av den.⁹⁷

En stående kritik som finns mot Fanon är att hans uppdelning av den koloniala världen i två tydliga sidor gör att han missar vissa aspekter inom denna. En viktig sådan aspekt är genus, då han exempelvis har anklagats för att inte lägga speciellt mycket fokus på hur konsekvenserna av kolonialismen kan skilja sig mellan män och kvinnor. Andra teoretiker har senare utvecklat Fanons teori vidare, där feministisk befrielse har kopplats ihop med befrielsen från kolonialismen.⁹⁸

---

⁹³ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 54.

⁹⁴ Fanon, Frantz, 1963, s. 79.

⁹⁵ Manichaeism. Columbia Electronic Encyclopedia, 6th Edition.

⁹⁶ Fanon, Frantz, 1963, s. 40.

⁹⁷ Ibid, s. 40-41.

⁹⁸ Bohrer, Ashley. “Fanon and Feminism: The Discourse of Colonization in Italian Feminism”. *Interventions: International Journal of Postcolonial Studies*. Vol 17, No. 3, 2015, s. 378-380

4. Uttalanden från USA:s finansdepartement om införandet av ekonomiska sanktioner

Under denna rubrik kommer innehållet i de relevanta delarna av de utvalda pressuttalandena från USA:s finansdepartement att presenteras. De delar som bedöms vara relevanta för uppsatsen är främst där finansdepartementet ger sina skäl till införandet av sanktioner. De tre uttalandena har fått var sin underrubrik och kommer att presenteras i samma ordning som de sedan analyseras under rubriken ”5. Analys”.

4.1 Första uttalandet: Venezuela

Det första uttalandet av USA:s finansdepartement är från 25 september 2018 och handlar om införandet av nya sanktioner riktade mot personer som benämns tillhöra president Nicolás Maduros ”inre cirkel” i Venezuela. Dessa är utvalda personer som är eller har varit del av Maduros regering och anses vara viktiga för att han ska kunna sitta kvar vid makten i landet.⁹⁹

Nedan framförs utdragen ur uttalandet som kommer att analyseras:

Today, the U.S. Department of the Treasury’s Office of Foreign Assets Control (OFAC) designated four members of Venezuelan President Nicolas Maduro’s inner circle, including First Lady and former Attorney General and President of the National Assembly Cilia Adela Flores de Maduro. OFAC also targeted a network supporting a key front man for designated President of Venezuela’s National Constituent Assembly (ANC) Diosdado Cabello Rondon, and identified as blocked property a \$20 million U.S.-based private jet as belonging to Cabello’s front man.

“President Maduro relies on his inner circle to maintain his grip on power, as his regime systematically plunders what remains of Venezuela’s wealth. We are continuing to designate loyalists who enable Maduro to solidify his hold on the military and the government while the Venezuelan people suffer,” said Secretary of the Treasury Steven T. Mnuchin. “Treasury will continue to impose a financial toll on those responsible for Venezuela’s tragic decline, and the networks and front-men they use to mask their illicit wealth.”

Venezuela’s Decline

By the end of 2018, hyperinflation in Venezuela is projected to reach over one million percent. Three million Venezuelans will have departed Venezuela for neighboring nations to escape widespread poverty and its attendant hardships. The Maduro regime, meanwhile, continues to pursue failed policies and financing schemes to mask the regime’s corruption and

---

⁹⁹ US Department of the Treasury, 25 september 2018.

gross mismanagement. The United States has imposed sanctions on many who have profited during Venezuela's decline — like former Executive Vice President Tarek El Aissami (El Aissami) and Cabello — as well as front-men like Rafael Sarria whose relative anonymity is used to the benefit of senior officials.

The United States will continue to use every available diplomatic and economic tool to support the Venezuelan people's efforts to restore their democracy. U.S. sanctions need not be permanent; they are intended to change behavior. The United States has made it clear that we will consider lifting sanctions for persons designated under E.O. 13692 who take concrete and meaningful actions to restore democratic order, refuse to take part in human rights abuses, speak out against abuses committed by the government, and combat corruption in Venezuela.

Maduro's Inner Circle

OFAC designated Nicolas Maduro on July 31, 2017. Today's designations target key current or former officials of the Venezuelan government. Maduro has relied on key figures, such as previously designated Cabello and El Aissami, and those officials being designated today, to maintain his grip on power. Maduro has also installed another member of his inner circle and lifelong member of the Venezuelan military, Vladimir Padrino Lopez, to help ensure the military's loyalty to the Maduro regime. Finally, Maduro has given Delcy Eloina Rodriguez Gomez and Jorge Jesus Rodriguez Gomez senior positions within the Venezuelan government to help him maintain power and solidify his authoritarian rule.

(...)

As a result of this action, all property and interests in property of those designated today subject to U.S. jurisdiction are blocked, and U.S. persons are generally prohibited from engaging in transactions with them.¹⁰⁰

Finansdepartementet ger här en kort bakgrund till situationen i Venezuela och beskriver korrupktion, dåliga politiska beslut, hyperinflation och auktoritärt styre som sina skäl för att införa sanktioner. De uttrycker att sanktionerna inte behöver vara permanenta, utan syftar till att skapa förändring i beteende hos Venezuelas regering. Sanktionerna innebär konkret att all egendom som är under USA:s jurisdiktion och tillhör individerna som sanktionerna riktas mot kommer att blockeras. Dessutom blir det förbjudet för medborgare i USA att delta i transaktioner med dessa individer.¹⁰¹

---

¹⁰⁰ US Department of the Treasury, 25 september 2018.

¹⁰¹ US Department of the Treasury, 25 september 2018.

4.2 Andra uttalandet: Kuba

Det andra uttalandet är publicerat på finansdepartementets hemsida den 4 juni 2019 men handlar om ett beslut om ändringar i sanktionerna mot Kuba som gjordes offentligt den 17 april samma år. Uttalandet tar upp införandet av nya sanktioner mot Kuba, vilka bidrar till att rulla tillbaka beslut gjorda av den förra administrationen i USA under Barack Obama.

Detta uttalande är något kortare och presenteras därför i sin helhet nedan:

Today, the Department of the Treasury’s Office of Foreign Assets Control (OFAC) unveiled amendments to the Cuban Assets Control Regulations (CACR) to further implement the President’s foreign policy on Cuba. These amendments complement changes to the Department of Commerce’s Bureau of Industry and Security (BIS) Export Administration Regulations (EAR), which Commerce is also unveiling today. These regulatory changes were announced on April 17, 2019 and include restrictions on non-family travel to Cuba.

“Cuba continues to play a destabilizing role in the Western Hemisphere, providing a communist foothold in the region and propping up U.S. adversaries in places like Venezuela and Nicaragua by fomenting instability, undermining the rule of law, and suppressing democratic processes,” said Treasury Secretary Steven Mnuchin. “This Administration has made a strategic decision to reverse the loosening of sanctions and other restrictions on the Cuban regime. These actions will help to keep U.S. dollars out of the hands of Cuban military, intelligence, and security services.”

These actions mark a continued commitment towards implementing the National Security Presidential Memorandum signed by the President on June 16, 2017 titled “Strengthening the Policy of the United States Toward Cuba.” These policies continue to work to channel economic activities away from the Cuban military, intelligence, and security services. The Treasury changes will take effect on June 5, 2019 when the regulations are published in the Federal Register.

For the Treasury regulations, which can be found at 31 Code of Federal Regulations (CFR) part 515, see [here](#). For the Commerce regulations, which can be found at 15 CFR parts 730-774, see [here](#). Major elements of the changes in the revised regulations include:

Ending Group People-to-People Travel

In accordance with the newly announced changes to non-family travel to Cuba, OFAC is amending the regulations to remove the authorization for group people-to-people educational travel. OFAC’s regulatory changes include a “grandfathering” provision, which provides that certain group people-to-people educational travel that previously was authorized will continue to be authorized where the traveler had already completed at least one travel-related transaction

(such as purchasing a flight or reserving accommodation) prior to June 5, 2019. Please note that travel-related transactions continue to be permitted by general licenses for certain categories of travel and certain authorized export transactions. For more on authorized travel to Cuba, please [click here](#).

Ending Exports of Passenger Vessels, Recreational Vessels, and Private Aircraft

BIS, in coordination with OFAC, is amending the EAR to make passenger and recreational vessels and private and corporate aircraft ineligible for a license exception and to establish a general policy of denial for license applications involving those vessels and aircraft.¹⁰²

Beslutet som uttalandet tar upp är att återgå till hårdare sanktioner när det kommer till utbildningsresor till Kuba för medborgare i USA, samt att förbjuda export av olika privata fartyg och flygplan till Kuba. Den främsta orsaken till sanktionerna som anges är att Kuba är ett ”kommunistiskt fotfäste”, underminerar demokratiska processer, och destabiliserar regionen genom sin relation till staterna Venezuela och Nicaragua som betraktas som motståndare till USA.¹⁰³

4.3 Tredje uttalandet: Iran

Det tredje och sista uttalandet är från 5 november 2018 och tar upp ett återinförande av breda sanktioner mot Iran efter att president Trump dragit ur USA ur det multilaterala avtalet Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA). Avtalet förhandlades under den förra Obama-administrationen och lindrade användandet av de sanktioner som tidigare upprätthölls mot Iran på grund av landets nukleära program. De sanktioner som avskaffades genom detta avtal återinförs på nytt till fullo enligt detta pressuttalande.¹⁰⁴

Nedan presenteras de relevanta utdragen ur uttalandet att analysera:

Today, in its largest ever single-day action targeting the Iranian regime, the U.S. Department of the Treasury’s Office of Foreign Assets Control (OFAC) sanctioned more than 700 individuals, entities, aircraft, and vessels. This action is a critical part of the re-imposition of the remaining U.S. nuclear-related sanctions that were lifted or waived in connection with the Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA). OFAC’s action is designed to disrupt the Iranian regime’s ability to fund its broad range of malign activities, and places unprecedented financial pressure on the Iranian regime to negotiate a comprehensive deal that will permanently prevent Iran from acquiring a nuclear weapon, cease Iran’s development of ballistic missiles, and end Iran’s broad range of malign activities. This brings to more than 900 the number of Iran-related

---

¹⁰² US Department of the Treasury, 4 juni 2019.

¹⁰³ US Department of the Treasury, 4 juni 2019.

¹⁰⁴ US Department of the Treasury, 5 november 2018.

targets sanctioned under this Administration in less than two years, marking the highest-ever level of U.S. economic pressure on Iran.

“Treasury’s imposition of unprecedented financial pressure on Iran should make clear to the Iranian regime that they will face mounting financial isolation and economic stagnation until they fundamentally change their destabilizing behavior. Iran’s leaders must cease support for terrorism, stop proliferating ballistic missiles, end destructive regional activities, and abandon their nuclear ambitions immediately if they seek a path to sanctions relief,” said Treasury Secretary Steven Mnuchin. “The maximum pressure exerted by the United States is only going to mount from here. We are intent on making sure the Iranian regime stops siphoning its hard currency reserves into corrupt investments and the hands of terrorists.”

Today’s action includes the designation of 50 Iranian banks and their foreign and domestic subsidiaries; the identification of more than 400 targets, including over 200 persons and vessels in Iran’s shipping and energy sectors, and an Iranian airline and more than 65 of its aircraft; and the placement on the list of Specially Designated Nationals and Blocked Persons (“SDN List”) of nearly 250 persons and associated blocked property that appeared until today on the List of Persons Identified as Blocked Solely Pursuant to Executive Order (E.O.) 13599 (“E.O. 13599 List”). OFAC has deleted the E.O. 13599 List as part of the cessation of the United States’ participation in the JCPOA. For a complete list of targets sanctioned today, please [click here](#).

As of today, significant transactions with most persons moved from the E.O. 13599 List to the SDN List (other than those Iranian financial institutions identified solely pursuant to E.O. 13599) could be sanctionable. Such persons will have a notation of “Additional Sanctions Information – Subject to Secondary Sanctions” in their SDN List entries.

This action targets the Iranian regime, not the Iranian people. OFAC continues to maintain humanitarian authorizations and exceptions to our Iran sanctions that allow for the sale of agricultural commodities, food, medicine, and medical devices to Iran.

(...)

As a result of today’s action, all property and interests in property of these targets that are in the United States or in the possession or control of U.S. persons must be blocked and reported to OFAC. OFAC’s regulations generally prohibit all dealings by U.S. persons or within the United States (including transactions transiting the United States) that involve any property or interests in property of blocked or designated persons.

In addition, persons that engage in certain transactions with the entities designated and identified today may themselves be exposed to enforcement action, designation, or blocking sanctions. Furthermore, unless an exception applies, any foreign financial institution that knowingly facilitates a significant transaction for any of the entities designated today or for certain other Iranian persons on the SDN List (other than Iranian financial institutions solely

identified as “Government of Iran”) could be subject to U.S. correspondent or payable-through account sanctions.¹⁰⁵

(...)

Finansdepartementet menar att Iran har ett destabiliserande beteende i regionen, använder sin tillgång till hårdvaluta för att finansiera terrorister och att de bör överge sina ”nukleära ambitioner”.¹⁰⁶ Sanktionerna riktar sig mot Irans banksektor, fraktsektor, luftfartssektor och sektor för nukleär energi och utveckling. De innebär att all egendom kopplad till dessa sektorer som är i USA eller ägs eller kontrolleras av medborgare i USA, blockeras och att transaktioner till dessa sektorer förbjuds. Finansdepartementet betonar att sanktionerna är riktade mot iranska staten och inte mot det iranska folket.¹⁰⁷

---

¹⁰⁵ US Department of the Treasury, 5 november 2018.

¹⁰⁶ US Department of the Treasury, 5 november 2018.

¹⁰⁷ US Department of the Treasury, 5 november 2018.

5. Analys

I denna del kommer uppsatsens material att analyseras med hjälp av postkolonial teori, med speciellt fokus på Frantz Fanons tänkande. Hela utdrag med citat från materialet kommer att göras, då det underlättar att se texten framför sig när analysen genomförs. Även förklaringar av och återkopplingar till Fanons teori och utvalda tankar, scenarion, observationer och formuleringar i denna kommer att förekomma i analysen. Detta görs för att på bästa sätt kunna visa analysens förankring i teorin.

För att analysen ska struktureras på ett begripligt sätt är även denna sektion uppdelad under tre olika underrubriker med ett uttalande under varje rubrik.

5.1 Venezuela

Det första uttalandet är om Venezuela och införandet av sanktioner mot flera personer som beskrivs som en del av president Nicolás Maduros inre cirkel, och som anses viktiga för att han kan sitta kvar vid makten i landet. I inledningen av uttalandet återges ett citat från finansdepartementets sekreterare Steven T Mnuchin, som lyder följande:

President Maduro relies on his inner circle to maintain his grip on power, as his regime systematically plunders what remains of Venezuela's wealth. We are continuing to designate loyalists who enable Maduro to solidify his hold on the military and the government while the Venezuelan people suffer. Treasury will continue to impose a financial toll on those responsible for Venezuela's tragic decline, and the networks and front-men they use to mask their illicit wealth.¹⁰⁸

Det som Mnuchin gör här är att han anklagar Maduro, hans regering och inre cirkel som de skyldiga till Venezuelas ekonomiska kris. Genom att betona att det venezolanska folket lider, samtidigt som venezolanska regeringen plundrar landet på rikedomar, försöker Mnuchin rättfärdiga användandet av ekonomiska sanktioner. Utifrån det postkoloniala perspektivet är det först och främst intressant att påpeka just ordvalet av engelskans ”plunder” som Mnuchin använder för att beskriva Maduros styre. Under kolonialismen var västvärldens dominans av kolonierna enligt Fanon präglad av just plundring.¹⁰⁹ Att en mäktig västerländsk stat anklagar en regering i ett

---

¹⁰⁸ US Department of the Treasury, 25 september 2018.

¹⁰⁹ Fanon, Frantz, 1963, s. 50.

land med erfarenhet av kolonialism för plundring, kan skifta fokus från den roll som spelas av kontemporära globala hierarkier.

USA, som en västerländsk stormakt med stor inblandning i andra länders angelägenheter, betraktas i sammanhanget utifrån Fanon som en nykolonial, eller imperialistisk stat. Han ironiserar själv över detta i sin bok, om hur USA vill vara ledare för den internationella kapitalismen och idag till och med yttrar länders rätt till självbestämmande för att distansera sig från den traditionella kolonialismen. Detta gör USA dock samtidigt som de själva också beblandar sig i det globala syds angelägenheter.¹¹⁰ Venezuelas kontext, som ett land i det globala syd med en historia av kolonialism gör att det utifrån Fanons perspektiv går att betrakta landet som i potentiell beroendeställning, då det även efter den formella avkoloniseringen finns nykoloniala globala strukturer som kapitalismen, som USA står för, använder sig av.¹¹¹ Finansdepartementets uttalande fortsätter:

By the end of 2018, hyperinflation in Venezuela is projected to reach over one million percent. Three million Venezuelans will have departed Venezuela for neighboring nations to escape widespread poverty and its attendant hardships. The Maduro regime, meanwhile, continues to pursue failed policies and financing schemes to mask the regime's corruption and gross mismanagement.¹¹²

USA ger en uppenbart mörk beskrivning av situationen för Venezuelas befolkning under Nicolas Maduros regering. Uttalandet kan ses innehålla en tendens av den manikeistiska dualismen som Fanon använder sig av när han beskriver kolonialismen. Finansdepartementet framställer Maduros ”misslyckade politik”, som enda anledning till att människor i Venezuela lider, samt menar att hans styre är auktoritärt.¹¹³ Samtidigt vidrörs inte alls risken att de sanktioner som infördes mot Venezuela 2017 kan ha bidragit till att skapa situationen. Att betrakta sig själv som helt god och samtidigt beskriva sin motståndare eller motpart som helt ond, är en metod som koloniserare enligt Fanon använder gentemot koloniserade, som ett sätt att kunna upprätthålla sin makt över dem.¹¹⁴ USA gör sig till räddare av Venezuela från Maduros regim som har skapat den dystopiska situation som råder i landet. Detta går

---

¹¹⁰ Fanon, Frantz, 1963, s. 78.

¹¹¹ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 54.

¹¹² US Department of the Treasury, 25 september 2018.

¹¹³ US Department of the Treasury, 25 september 2018.

¹¹⁴ Fanon, Frantz, 1963, s. 40.

att uppfattas utifrån Fanon som ett sätt för USA att upprätthålla sin makt över Venezuela. Uttalandets nästa stycke lyder:

The United States will continue to use every available diplomatic and economic tool to support the Venezuelan people's efforts to restore their democracy. U.S. sanctions need not be permanent; they are intended to change behavior. The United States has made it clear that we will consider lifting sanctions for persons designated under E.O. 13692 who take concrete and meaningful actions to restore democratic order, refuse to take part in human rights abuses, speak out against abuses committed by the government, and combat corruption in Venezuela.¹¹⁵

Fanon menar att de västerländska kolonisatörerna påtvingade kolonierna sin vilja genom våld.¹¹⁶ Att USA i sitt uttalande om Venezuela betonar sin vilja att i det venezolanska folkets namn återställa landets demokrati, kan ses i ett liknande ljus. Finansdepartementet yttrar att de är beredda att använda alla diplomatiska och ekonomiska medel som finns för att göra detta, i vilka ekonomiska sanktioner uppenbarligen är inkluderade. Sanktionerna har dock beskrivits av Human Rights Councils specielle rapportör på ämnet, Idriss Jazairy, som en slags ekonomisk krigsföring. Konsekvenserna av dem kan ses som en form av strukturellt våld, eftersom flertalet dödsfall har dokumenterats som en direkt följd av dem.¹¹⁷ Det vill säga, en tvångsåtgärd används som ett sätt att påtvinga sin vilja på ett annat land.

USA säger i uttalandet att sanktionerna kan lyftas om de individer som dessa riktas mot väljer att vända sig mot regeringen eller vägrar delta i människorättskränkningar. Samtidigt som de yttrar detta, påpekar Idriss Jazairy i sin rapport från 2019 för resolution 27/21 att USA stödjer en parallell regering under ledning av Juan Guaidó, och att de under förstärkandet av sanktionerna även har hotat med en full militär intervention.¹¹⁸ Då detta förstärker USA:s påtvingande av sin vilja med våld eller hot om våld, går det också att förstå utifrån Fanons tankar om hur koloniernas styre såg ut under kolonialismen. Fanon menar att i det globala syd under kolonialismen, finns en koloniserad borgarklass som identifierar sig med den västerländska borgarklassen.¹¹⁹

---

¹¹⁵ US Department of the Treasury, 25 september 2018.

¹¹⁶ Fanon, Frantz, 1963, s. 39.

¹¹⁷ A/HRC/42/46, "Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights". UN General Assembly, 5 July 2019, s. 8–9.

¹¹⁸ A/HRC/42/46, "Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights". UN General Assembly, 5 July 2019, s. 5.

¹¹⁹ Fanon, Frantz, 1963, s. 152.

Denna klass har kontakt med kolonialmakten. Fanon menar att denna struktur består i formellt avkoloniserade stater där befrielsen har saknat socialistiska anspråk.¹²⁰

I ljuset av betraktelsen av USA som en nykolonial stat, enligt Fanon, skulle Venezuelas parallella regering i sammanhanget kunna spela motsvarande roll som den koloniserade borgarklassen. Detta eftersom den är politiskt allierad med vad som motsvarar den nya kolonialmakten: USA. Det påtvingade våldet, i form av USA:s ekonomiska sanktioner och hot om intervention i detta fall, riktas inte heller mot den parallella regeringen utan mot deras motståndare: den sittande regeringen.

5.2 Kuba

Det andra uttalandet av USA:s Finansdepartement om nya sanktioner mot Kuba publicerades på myndighetens hemsida den 4 juni 2019. Orsakerna till de nya sanktionernas införande framkommer i utdraget nedan:

Cuba continues to play a destabilizing role in the Western Hemisphere, providing a communist foothold in the region and propping up U.S. adversaries in places like Venezuela and Nicaragua by fomenting instability, undermining the rule of law, and suppressing democratic processes', said Treasury Secretary Steven Mnuchin. 'This Administration has made a strategic decision to reverse the loosening of sanctions and other restrictions on the Cuban regime. These actions will help to keep U.S. dollars out of the hands of Cuban military, intelligence, and security services.¹²¹

USA säger tydligt att de inte vill att amerikanska pengar ska hamna hos den kubanska regimen, dess militär eller underrättelsetjänst. Anklagelsen att Kuba underminerar demokratiska processer liknar den formulering som gjordes i det tidigare uttalandet om Venezuela och USA:s vilja att återställa demokrati.¹²² Det kan återigen tyda på en tendens att genom ekonomiska sanktioner söka att påtvinga Kuba sin egen vilja.

Kuba har, precis som Venezuela, ett långt förflutet som koloni och var efter sin befrielse från den spanska kolonialismen i slutet av 1800-talet under USA:s strikta kontroll. I praktiken fungerade Kuba snarare som en koloni under USA fram till den kubanska revolutionen 1959.¹²³ Fram till 1959 hade USA stora investeringar i landet

---

¹²⁰ Fanon, Frantz, 1963, s. 10.

¹²¹ US Department of the Treasury, 4 juni 2019.

¹²² US Department of the Treasury, 25 september 2018.

¹²³ Bush, Barbara, 2016, s. 21.

och efter revolutionen nationaliserades USA:s egendomar på ön av den nya kubanska regeringen under Fidel Castro.¹²⁴

De koloniserades samhällen under kolonialismen är i Fanons beskrivning präglade av hunger och en stor avsaknad av grundläggande materiella ting. Kolonistörerna är de som har alla dessa ting och de koloniserade ser och avundas detta. Som Fanon beskriver det, så drömmer de koloniserade människorna minst en gång om dagen om att ta kolonistörernas plats vid makten, och kolonistörerna är beredda på och fullt medvetna om detta.¹²⁵

Utifrån Fanons beskrivning är det som hände på Kuba 1959 att betrakta som en antikolonial befrielseprocess där de koloniserade tog över platsen vid makten och tog kontrollen över just dessa materiella ting. Fanon skriver själv att ”Castro tog över makten, och gav den till folket” och att USA efter detta bestämde sig för att ”strypa Kuba utan nåd” genom kontrarevolutionära handlingar.¹²⁶ Återinförandet av en policy bestående av hårda sanktioner mot Kuba, som pressuttalandet tar upp, liknar i detta fall en bestraffning mot landet för att ha befriat sig från USA:s styre och visar på starka tendenser till en kolonial syn på Kuba hos USA:s nuvarande administration.

Anklagelsen att Kuba är ett ”kommunistiskt fotfäste” liknar den retorik som brukade användas under kalla kriget. Uttalandet uppfattas här som en kränkning av Kubas suveräna rätt att välja sitt eget politiska styre.¹²⁷ Det kan också, i kontexten som förklarades ovan, ses som en ursäkt för USA att försöka återupprätta det närmare koloniala system och den sociala struktur som fanns innan den kubanska revolutionen 1959. Den destabilisering av regionen som Kuba står för enligt USA, kan i ljuset av Fanons teori i själva verket ses som en destabilisering av den nykoloniala världsordningen. Enligt Fanon har kapitalismen som USA företräder ”allt att förlora” på uppkomsten av nationella befrielseörelser och uppror mot kolonialism och imperialism, så som den kubanska processen.¹²⁸ Vidare menar han att under imperialismen och kapitalismen pekade nationella befrielseörelser ut som styrda utifrån

---

¹²⁴ Coll, Alberto R., 2007, s. 201.

¹²⁵ Fanon, Frantz, 1963, s. 38.

¹²⁶ Ibid, s. 97.

¹²⁷ A/HRC/42/46, “Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights”. UN General Assembly, 5 July 2019, s. 9.

¹²⁸ Fanon, Frantz, 1963, s. 78–79.

och inte i länderna där de verkar, precis så som USA menar att Kuba ”destabiliserar” regionen, bland annat genom sina förbindelser med länder som Venezuela och Nicaragua.¹²⁹ Enligt USA:s uttalande kan Kuba ses spela en liknande roll i den västra hemisfären som de antikoloniala befrielseörelserna en gång i tiden gjorde, vilka ofta anklagades av dåtida västerländska kolonialstater för att vara styrda och infiltrerade av kommunister från Sovjetunionen.¹³⁰

5.3 Iran

Det tredje och sista pressuttalandet gjordes av USA:s finansdepartement den 5 november 2018 och tar upp återinförandet av breda ekonomiska sanktioner mot Iran. I uttalandet ger finansdepartementets sekreterare Steven Mnuchin skälen till detta återinförande av sanktioner:

Treasury’s imposition of unprecedented financial pressure on Iran should make clear to the Iranian regime that they will face mounting financial isolation and economic stagnation until they fundamentally change their destabilizing behavior. Iran’s leaders must cease support for terrorism, stop proliferating ballistic missiles, end destructive regional activities, and abandon their nuclear ambitions immediately if they seek a path to sanctions relief. The maximum pressure exerted by the United States is only going to mount from here. We are intent on making sure the Iranian regime stops siphoning its hard currency reserves into corrupt investments and the hands of terrorists.¹³¹

Uttalandet visar tydligt på hotet om ekonomisk isolering och att syftet med att återinföra sanktionerna är att ändra Irans beteende och agerande i regionen. I uttalandet ställs flera tydliga krav på Irans ledare för att sanktionerna ska lättas på nytt.

Iran skiljer sig från Kuba och Venezuelas historia av direkt och långvarig västerländsk kolonialism, men liknar länderna genom att också befinna sig i det globala syd och att fortfarande ha erfarenhet av olika imperier och utländsk inblandning. Revolutionen i Iran 1979 störtade den USA-allierade monarken som satt vid makten och inledde ett islamistiskt styre som var tydligt präglat av ett avvisande av vad USA och väst representerar i den moderna världen.¹³²

---

¹²⁹ Fanon, Frantz, 1963, s. 79.

¹³⁰ Ibid, s. 74.

¹³¹ US Department of the Treasury, 5 november 2018.

¹³² Bush, Barbara, 2016, s. 211.

Det, enligt finansdepartementet, iranska styrets inställning till USA går att betrakta utifrån Fanons teori om våld. Han menar att det finns ett utpräglat våld inom de ”västerländska värderingar” som förespråkas av västvärlden, den vite mannen och dess allierade genom dessa värderingars påstådda överlägsenhet. Dessa värderingar matas de koloniserade människorna, eller icke-västerlänningar i allmänhet med. Något som de så småningom bildar ett starkt förakt emot.¹³³ Under processer av avkolonisering får däremot de koloniserade människorna tillgång till andra värderingar, vilka säger att avkolonisering inte innebär en regression och återgång till något tidigare scenario av så kallad ”underutveckling”, utan snarare tvärtom. Därmed utmanar dessa värderingar den västerländska diskursen om att kolonialt styre är synonymt med samhällets framgång och civilisering. Fanon beskriver att detta leder fram till att den koloniserade, när hen hör någon tala om västerländska värderingar, ”tar fram sin kniv, eller ser till att den åtminstone är nära till hands”.¹³⁴ Irans utveckling av kärnvapenprogram och missiler kan utifrån Fanons beskrivning ses som en slags kontemporär motsvarighet till denna kniv. Som en reaktion mot den västerländska kulturens våld, menar Fanon att de koloniserade skrattar åt denna kultur, hånar och förolämpar den, och ”kräks upp den”.¹³⁵ Som en följd av USA:s betydande roll i världen i allmänhet, och införande av sanktioner mot Iran i synnerhet, går det att utifrån detta uppfatta hur Irans styrande kan vilja ”kräkas upp” den västerländska kulturen. Vidare kan det även betraktas ha lett till att Iran har de ”nukleära ambitioner” och missiler som USA benämner i pressuttalandet.

Finansdepartementets anklagelse om destabiliserande beteende går dessutom att ses i liknande ljus som anklagelserna mot Kuba. Den terrorism som USA anklagar Iran för att stödja i regionen är här att se, som vad Fanon beskriver, en form av motstånd mot nykolonialism, som följd av den västerländska kulturens våld.¹³⁶ Troligtvis hade dessa påstådda terroriströrelser även klassats av Fanon som motstånd mot koloniala strukturer, trots brist på socialistiska anspråk.¹³⁷ Detta är med grund i Irans anti-amerikanska inställning och att imperialismen och kapitalismen, som tidigare nämnt,

---

¹³³ Fanon, Frantz, 1963, s. 42.

¹³⁴ Ibid, s. 42.

¹³⁵ Ibid, s. 42.

¹³⁶ Ibid, s. 42.

¹³⁷ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 50.

utgår ifrån den konspirationsliknande tanken om att nationella befrielseörelser styrs av makter utifrån och inte i länderna som dessa rörelser faktiskt verkar i.¹³⁸

Användandet av antikolonialt våld anses ofta av kolonialstater som ett tecken på att de koloniserade människorna är ociviliserade och därmed också olämpliga att styra sig själva. Fanon menar att detta våld är rättfärdigat, eftersom de västerländska kolonisatörerna står för det riktiga, strukturella våldet, och att objektiviteten alltid är emot den koloniserade.¹³⁹ Det skulle innebära att oavsett hur mycket våld USA använder genom sin utrikespolitik, skulle i detta fall Irans agerande alltid ses som värre och mer våldsamt. Utifrån Fanon går det att i detta fall ifrågasätta vad som egentligen är den ”sanna” terrorismen: Irans ”destabiliserande beteende” eller USA:s användning av breda ekonomiska sanktioner som våldsamt drabbar den iranska civilbefolkningen.

6. Diskussion

Syftet med denna uppsats var att enligt ett postkolonialt perspektiv, med speciellt fokus på Frantz Fanons tänkande, analysera USA:s finansdepartements pressuttalanden om införandet av sanktioner mot Venezuela, Kuba och Iran. Detta för att förstå hur uttalandena och de beslut de presenterar kan ses utifrån ett postkolonialt teoretiskt ramverk. Den frågeställning som uppsatsen har sökt svar på är ”Hur kan USA:s finansdepartements införande av nya ekonomiska sanktioner mot Kuba, Venezuela och Iran förstås utifrån ett postkolonialt teoretiskt perspektiv?”.

I uppsatsens analysdel framgår att de skäl som USA:s finansdepartement ger för att införa sanktioner mot Venezuela, Kuba och Iran, på flera sätt går att likna med det agerande som kolonisatörerna representerar enligt Frantz Fanon. Ett exempel på detta är, som beskrivs under rubriken ”5.1 Venezuela” i uppsatsens analys, USA:s vilja att ”återupprätta demokratin” i Venezuela, genom bland annat det ökade användandet av ekonomiska sanktioner mot landet. Dessa sanktioner betraktas som tidigare nämnt av Idriss Jazairy, Human Rights Councils specielle rapportör på ämnet, som en form av ekonomisk krigsföring som har kopplats till direkta dödsfall i landet.¹⁴⁰ Liknelsen med

---

¹³⁸ Fanon, Frantz, 1963, s. 79.

¹³⁹ Childs, Peter & Williams, Patrick, 1997, s. 54.

¹⁴⁰ A/HRC/42/46, “Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights”. UN General Assembly, 5 July 2019, s. 8–9.

kolonialismens metoder som Frantz Fanon beskriver är just påtvingandet av sin vilja på andra länder genom våldsamma tvångsåtgärder, något som sanktionerna tydligt motsvarar.

Uppsatsens analysdel har även omfattat hur USA:s ekonomiska sanktioner kan förstås utifrån Fanons postkoloniala teori som ett sätt att bestraffa länder i det globala syd som på olika sätt har, eller har haft, ambitioner om att bryta upp och frigöra sig ifrån globala nykoloniala maktförhållanden. Valet att trappa upp användandet av ekonomiska sanktioner mot Venezuela, Kuba och Iran har identifierats som en följd av en nykolonial inställning hos den nuvarande administrationen i USA gentemot dessa tre exempelländer och deras rätt till egen utveckling.

Den postkoloniala teorin, vars syfte är att avslöja olika former av maktstrukturer där vissa människor domineras av andra, har varit till hjälp för att synliggöra USA:s syn på sin egen roll i världen och gentemot de tre exempelländerna. Då finansdepartementet ger skäl till upptrappningen av användandet av ekonomiska sanktioner har studien visat, genom ländernas specifika kontexter och Fanons postkoloniala teori, hur dessa skäl går att sätta i förhållande till kolonialismen. Likheterna som påvisats gör att USA:s handlande kan ses som nykolonialt. Inte i något av de tre uttalanden som har analyserats har finansdepartementet heller benämnt de eventuellt negativa konsekvenserna av ekonomiska sanktioner, som Human Rights Councils resolution 27/21 har fastställt, eller hur effektiva dessa sanktioner är för sitt syfte. Detta perspektiv har också under ”5.1 Venezuela” identifierats som en variant på den manikeistiska dualism som Frantz Fanon menar att kolonialismen präglas av.

Studiens slutsats är att USA:s finansdepartements införande av ekonomiska sanktioner mot Venezuela, Kuba och Iran är en form av nykolonial och imperialistisk strategi för att tvinga på dessa länder USA:s vilja samt att bestraffa dem för sina ambitioner att bryta med den globala maktstrukturen. Att USA gör detta, trots att internationella röster med stor auktoritet i frågan uppmanar till motsatsen, visar på en stor arrogans gentemot folkrätten och dess grundläggande principer. Inte heller benämner USA de stora konsekvenserna för Venezuelas, Kubas respektive Irans civilbefolkning, något som på ett utpräglat sätt har dokumenterats som följd av tidigare införda sanktioner av USA. Trots detta försöker USA ständigt rättfärdiga sitt användande av ekonomiska sanktioner genom att upprepa att dessa riktas mot länders regeringar och inte mot civila. USA:s argument för att fortsätta att använda sig av ekonomiska sanktioner

tappar trovärdighet då det har bevisats att denna metod i de flesta fall inte lyckas med att förbättra situationen för mänskliga rättigheter i länderna de riktas mot.¹⁴¹

Sanktioner tenderar att skada civila mänskliga rättigheter även om de införs i uttalat syfte att främja dessa, så som Colls utförliga studie om blockaden mot Kuba visar.¹⁴²

Det faktum att det finns tydligt identifierade negativa konsekvenser för civila av USA:s politik och att de inte ändrar sitt beteende efter att denna kunskap har presenterats, gör att trovärdigheten för argumenten de använder faller ytterligare.

Studien berör inte mer än på ett allmänt plan vad de olika exempelländernas nationella styren präglas av och tar exempelvis inte upp eventuella demokratiska brister i dessa länder. Syftet med studien har inte varit att gå närmare in på denna aspekt av mänskliga rättigheter. Den tar inte heller uttryckligen någon ställning för eller emot dessa länders enskilda system eller styren. Den postkoloniala teorin fokuserar inte på att granska just detta, utöver när det rör sig om fall som är kopplade till, eller följer av globala system av dominans. Fanon lägger inte heller någon större vikt här, utan den främst nödvändiga demokratisering han fokuserar på är snarare avskaffandet av kolonialismen i sig. Fanons syn på att det objektiva alltid är emot den koloniserade ger våldet sin betydelse inom hans teori. I ljuset av denna bakgrund skulle användandet av enbart renlärt fredliga och demokratiska metoder i de koloniserades kamp för befrielse därför kunna ses överflödigt och ineffektivt. Detta gör att det saknas någon större relevans i att ta upp om de som identifierats vara i något slags underläge i sammanhanget är demokratiska eller inte. Den stora klyftan till globalt maktförhållande som ligger bakom detta är grundläggande att ha med i åtanke och därmed också mycket viktigt för att förstå Fanon.

De tre exempelländerna Venezuela, Kuba och Iran besitter både likheter och skillnader med varandra. De har olika geopolitiska roller, sitter på olika resurser och har därmed självklart olika inflytande. Regimskiften i dessa länder som följd av ekonomiska påtryckningar hade spelat olika stor roll för de politiska relationerna i ländernas respektive regioner. Att Iran har ”nukleära ambitioner” gör att de mycket troligt skulle klassas av USA som det största direkta hotet i sammanhanget. Något av det mest relevanta som de tre länderna har gemensamt är egentligen att de länge har betraktats av USA som fientliga stater. Trots att Iran är en stor aktör i sin region och inte har

---

¹⁴¹ Chan, Stephanie, 2018, s. 48.

¹⁴² Coll, Alberto R., 2007, s. 199

samma tydliga historia av kolonialism som Kuba och Venezuela, befinner sig alla tre länderna fortfarande på samma sida av det globala maktförhållande som målas upp av Fanon och den postkoloniala teorin. Det går dessutom att se tydliga likheter i just hur USA betraktar och talar om de styrande i dessa respektive länder, vilket säger mycket om USA:s egen självbild samt stärker denna studies slutsats.

Uppsatsen öppnar för fler intressanta frågor och vinklar för ytterligare forskning på ämnet. Som Chan påpekar, hade fler studier kunnat göras på det rent språkliga i debatterna om sanktioner.¹⁴³ I denna uppsats gjordes valet att inte fokusera på vad USA:s argument vädjar till i form av ethos, pathos och loghos för att rättfärdiga sitt agerande, vilket hade varit intressant att studera vidare.

Eftersom resolution 27/21 inte är juridiskt bindande hade ytterligare forskning inom en mer renodlat juridisk disciplin kunnat göras. Denna hade mer detaljerat kunnat ta upp och diskutera USA:s agerande i förhållande till de juridiskt bindande internationella åtaganden de själva har gjort som stat. Ett exempel på detta är hur USA som tidigare nämnt har skrivit under Genevekonventionen men bryter mot denna genom sina sanktioner mot Venezuela.¹⁴⁴ Även mer tydligt komparativa studier på liknande ämne hade kunnat göras, som till exempel jämför skälen bakom olika inställning till sanktioner hos amerikanska presidenter. Mot bakgrunden av USA:s upprepning av att deras sanktioner riktas mot olika länders regeringar, vore det dessutom intressant att titta närmare på hur ekonomiska sanktioner uttryckligen riktas, i relation till vem som faktiskt drabbas av dem i praktiken.

Slutligen finns det också, som efter skrivandet av denna uppsats är tydligare, mycket som den postkoloniala teorin kan användas till. Frantz Fanon lyckas i *The Wretched of the Earth* med att beskriva en bredd av aspekter och scenarion som gör att det blir lättare att förstå kolonialismen. Boken ger en bra inblick i kolonialismens faktiska påverkan på människor och de kvarlevor som finns av denna långvariga epok. Teorin som boken består av hade exempelvis kunnat användas i forskning om andra delar av USA:s eller andra staters utrikespolitik och kunna bidra till en djupare förståelse av många aktuella frågor i dagens brett globaliserade värld.

---

¹⁴³ Chan, Stephanie, 2018, s. 46.

¹⁴⁴ Weisbrot, Mark & Sachs, Jeffrey, 2019, s. 1.

7. Källförteckning

Primärmaterial: pressuttalanden

US Department of the Treasury. "Treasury Targets Venezuelan President Maduro's Inner Circle and Proceeds of Corruption in the United States." 25 september 2018
<https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm495> – senast hämtad 18 december.

US Department of the Treasury. "Treasury and Commerce implement changes to Cuba Sanctions Rules." 4 juni 2019
<https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm700> - senast hämtad 18 december.

US Department of the Treasury. "U.S. Government Fully Re-Imposes Sanctions on the Iranian Regime As Part of Unprecedented U.S. Economic Pressure Campaign." 5 november 2018.
<https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm541> - senast hämtad 18 december.

Böcker och artiklar

Bush, Barbara. *Imperialism and Postcolonialism*. 2016, Routledge, Abingdon

Belal, Kulsoom, "Uncertainty over Joint Comprehensive Plan of Action: Iran, the European Union and the United States". *Policy Perspectives*, 2019

Bohrer, Ashley. "Fanon and Feminism: The Discourse of Colonization in Italian Feminism". Interventions: *International Journal of Postcolonial Studies*. Vol 17, No. 3, 2015

Chan, Stephanie. "Principle versus profit: debating human rights sanctions". *Hum Rights Rev*, 2018

Childs, Peter & Williams, Patrick. *An Introduction to Post-Colonial Theory*. 1997, Prentice Hall

Coll, Alberto R. "Harming human rights in the name of promoting them: the case of the Cuban embargo". *UCLA Journal of International Law and Foreign Affairs*, Vol 12, Issue 2, 2007

Dossa, Shiraz. "Slicing up 'Development': colonialism, political theory, ethics". *Third World Quarterly*, Vol 28, no. 5, 2007

Fanon, Frantz. *The Wretched of the Earth*. 1963, Grove Weidenfeld, New York

Jazairy, Idriss. "Unilateral Economic Sanctions, International Law, and Human Rights". *Ethics & International Affairs*, vol 33, no. 3, 2019

LeoGrande, William M. "A policy long past its expiration date: US economic sanctions against Cuba". *Social research*, vol. 82, no. 4. 2015

Manchak, Benjamin. "Comprehensive economic sanctions, the right to development and constitutionally impermissible violations of international law". *Boston College Third World Journal*, vol. 30:417, 2010

Sawant, Datta G. "Perspectives on Postcolonial Theory: Said, Spivak and Bhabha". *ResearchGate*, 2011

Weisbrot, Mark & Sachs, Jeffrey, "Economic Sanctions as Collective Punishment: The Case of Venezuela". *Center for Economic and Policy Research*, April 2019

Wodak, Ruth, *Methods of Critical Discourse Analysis*. SAGE, London, 2001

Konventioner, resolutioner och rapporter

A/HRC/RES 27/21, "Human rights and unilateral coercive measures". UN General Assembly, 3 October 2014

A/HRC/28/74, “Research-based progress report of the Human Rights Council Advisory Committee containing recommendations on mechanisms to assess the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights and to promote accountability”. UN General Assembly, 10 February 2015

A/HRC/30/45, “Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights, Idriss Jazairy”. UN General Assembly, 10 August 2015

A/HRC/42/46, “Negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights. Report of the Special Rapporteur on the negative impact of unilateral coercive measures on the enjoyment of human rights”. UN General Assembly, 5 July 2019

Charter of the United Nations, 1945, 1/UNTS XVI, tillgänglig

<https://treaties.un.org/doc/publication/ctc/uncharter.pdf>

Övrigt

Manichaeism – Columbia Electronic Encyclopedia, 6th Edition – hämtad 6/12.

<https://eds-b-ebshost-com.ludwig.lub.lu.se/eds/detail/detail?vid=2&sid=a2cfd37b-a02a-421e-b581-b40e9fd404db%40sessionmgr103&bdata=JnNpdGU9ZWRzLWxpdmUmc2NvcGU9c2l0ZQ%3d%3d#AN=134528234&db=lfh>